

ГИМНАЗИЈАЛАЦ

2018/2019. година

Гимназија
„Вук Караџић“
Трстеник

БРОЈ

14

САДРЖАЈ:

Реч директорке Светлане Михаиловић	2
Дан књиге	4
Сајам књига	5
Јавни час из историје	6
Дан природних наука	10
Михаило Петровић - Алас	12
Бизнис план наших ученика.....	14
Драмска секција	17
Пробудимо и ојачајмо нашу православну веру	21
Православне поуке ученицима	24
Писмо Вуку	29
Поезија.....	31
Топ 10 најчитанијих књига.....	33
Хитови 80-их	34
Хитови 90-их	34
Хитови 2018.....	34
Luciano Pavarotti	35
BTS.....	38
Бисери професора и ученика	43

Реч директорке Светлане Михаиловић

1. Нови концепт државне матуре.

„Генерација ученика која је средњу школу уписала 2017. године прва ће полагати државну матуру. Говоримо о матури после завршеног средњег образовања у трајању од четири године. Матура има два дела- обавезни и изборни. Обавезни део, који чине испити из три предмета, полажу сви. Испите из изборног дела ученици могу, али не морају да полажу. Обавезни део матуре чине предмети: српски језик и књижевност, математика и предмет са листе опште образовних предмета по сопственом избору. Листу опште образованих предмета чине:

1. Страни језик
2. Физика
3. Хемија
4. Биологија
5. Географија
6. Историја

Изабрани део матуре ученици могу, али не морају да полажу. У изборном делу додатне испите полажу они ученици који желе себи да отворе могућност уписа на факултете за које се тражи провера различитих области знања. Број тих испита није ограничен - са листе опште образовних предмета свако бира колико жели предмета, осим оних које је већ полагао у обавезном делу. Изборни део ученици могу да полажу одмах после обавезног, у истом испитном року или накнадно у другом року. Ученици завршавају средњу школу кад успешно положи обавезни део матуре. За полагање матуре предвиђена су два рока. Јунски рок, одмах по завршетку наставе за завршне разреде и августовски рок, предвиђен је за ученике који нису завршили школску годину у јуну због полагања поправних испита или нису положили матурски испит у јуну.

Матура и завршни испити биће организовани у школи. Испити ће бити у писаној форми. Да ли постоји календар за извођење државне матуре? Да, према том календару пилотирање (пробни испити) завршног испита биће организовано у новембру 2019. године и обухватиће само образовне профиле у трајању од три године који ће одредити Министарство. Прво пробно тестирање у марту 2020. године обухватиће само одређене школе које ће одредити Министарство. Први испит биће одржан у јуну 2020. године. Друго пилотирање је предвиђено за новембар 2020. године и обухватиће све школе. У марту 2021. године биће генерална

проба принципа и процедура предвиђених за спровођење матуре. У јуну 2021. године биће одржана прва матура.

Пројекат државне матуре је подржан од стране Европске уније, која је највећи партнер за модернизацију система образовања.“

2. Да ли је школа имала неку финасијску подршку?

„Школа је урадила пројекте на основу којих је добила значајна средства за њихову реализацију. Пројекат санације санитарног чвора ће бити финансирана од стране Министарства просвете и општине Трстеник. Пројекат за опремање кабинета за информатику и рачунарство је финансирало Министарство просвете у вредности од 500 000 динара. Пројекат под именом „Опремање кабинета физике“ је финансирано од стране Владе у вредности 356 000 динара. Наставници у тиму за праћење пројекта су дали огроман допринос у остваривању ових доприноса.“

3. Шта је по Вашем мишљењу обележило ову школску годину?

„Укључивање наставника у праћење пројекта и процес њихових реализација ове године је једно од обележја.

Још нешто што је издвојило ову годину од прошле су многобројне активности у којима су ученици и професори показали своју креативност, оригиналност.

Одржано је неколико манифестација ове године а неке од њих су: Дан природних наука, Јавни час историје, Дан књиге и Дан екологије.

Такође бих истакла јачање предузетништва и ученичку компанију „Корима“.

4. Како изборни предмети утичу на развијање креативности?

„Језик медији и култура инспиришу децу, односно професори који су водили овај предмет Сузана Борота и Наташа Џамић. Успоставили су сарадњу са Радио телевизијом Трстеник где су основали своју омладинску емисију.“

5. Разлике функције професора и функције директора?

„Као професор енглеског језика и књижевности имала сам много непосреднији рад са ученицима у учионици. Пратила сам њихов развој као одељенски стрешина од првог до четвртог разред и делила са њима све лепе и лоше тренутке у њиховом сазревању. Недостаје ми учионица, морам да признам. Волим директан контакт са децом. Волим када ми повере своје проблеме. И са ове позиције врло радо желим да чујем њихове

емоције у вези свих изазова који су пред њима. Међутим одговорност директора је велике због саме сложености посла и захтева константно праћење правилника, закона и процедура.“

Јуца Јовановић и Богдана Јовановић I-3

Дан књиге

И ове године наша школа је обележила 26.04. познатији као Дан књиге. Наши ђаци уз помоћ и подршку професора спремили су задивљујуће предсатвљање најпознатијих књижевних дела, рецитација као и представљање два најпознатија писца због којих се овај датум и обележава - Вилијам Шекспир и Мигел де Сервантес.

Ученици који су припремили све ово за нас су: Неда Јовановић, Ива Пантић, Уна Ћирић, Теодора Павловић, Виктор Недељковић, Андреј Јовановић, Виктор Степановић. Реакције многих наставника, родитеља, помоћних радника али и ученика је била од суза до језе као и одушевљење и огроман аплауз на крају.

Засигурно, ученици наше школе су се потрудили и приказали љубав коју гаје према књизи и књижевности генерално.

Сајам књига

И ове године је одржан Међународни сајам књига у Београду!

По 63. пут љубитељи писане речи су на једном месту, на Београдском сајму, одржаном од 21. до 28. октобра, могли да уживају у најновијим насловима, али и старим и ретким примерцима књига.

Попут свих осталих сајмова, и овај има за циљ да пружи могућност свима из света књижевности да се сретну и склопе пословне договоре и остваре контакте и сарадњу.

Ове године су на Сајму књига учествовали издавачи из Белорусије, Босне и Херцеговине, Египта, Ирана, Словеније, САД-а, и још многих држава, а почасни гост манифестације је био Мароко!

Најзадовољнији, осим читалаца, су свакао издавачи, књижаре, али и сами писци, као и библиотекари, који се увек врате у своје библиотеке, са новим насловима, и тако повећају књижни фонд.

Попут многих школа шром Србије, и наша школа је организовала посету Сајму књига у Београду 24. октобра. Аутобус, пун ђака и у пратњи три професорке кренуо је пут Београда и из Трстеника. У њему су били ученици сва четири разреда. Ученици су то време искористили за боље упознавање и разговоре на различите теме. Такодје и наставнице су имале прилику да боље упознају своје ђаке. Већина ученика је имала различита интересовања кад је књижевни жанр у питању, али и различита очекивања од самог Сајма. Тако да су разговарали и на тему својих омиљених писаца и књижевних дела. По повратку са Сајма сви ученици су били задовољни својим новим књигама и размењивали су утиске са Сајмам, али и говорили колико су нестрпљиви да почну са читањем нових књига.

На Сајму су проглашени и издавач године, издавачки подухват године, дечја књига, најбољи издавач из дијаспоре, и остала најбоља остварења у својим областима.

На Трећем Фестивалу стваралаштва младих, у оквиру Сајма, представљено је 18 програма.

Овогодишњи Сајам књига одржан је на више од 30.000 метара квадратних, и на њему је учествовало 980 излагача.

Поред Сајма књига, посетиоци су имали прилику да посете и 49. Сајам образовања и наставних средстава и Медиа маркет.

Београдски сајам је први пут био доступан и особама са инвалидитетом, а према званичним подацима ове године је било 195.166 посетилаца!

Сајам је званично завршен свечаном предајом Отворене књиге, коју је земља овогодишњи почасни гост Мароко предала Египту, који ће следеће године бити почасни гост.

Након разгледања штандова и уживања у царству књига, сви ученици наше школе су се задовољни вратили кући, а већина са по неком књигом за кућну библиотеку и за успомену.

Била је ово прилика да се ученици боље упознају и да се друже али и да уживају у великом избору добрих књига и могућностима да разговарају са ауторима и издавачима, али и да добију посвету на књизи и аутограм, као и прилика да сретну многе познате личности које су посетиле Сајам књига.

Организован одлазак ученика је пракса коју треба наставити и убудуће!

Јовановић Богдана I-3.

Јавни час из историје

Велики рат... Тако су га звали, јер већег рата до тада није било. А могло је... Нарочито од када је Немачка извршила уједињење 1871. године и ужурбано радила да уђе у борбу великих сила за освајање колонија. Желела је да се приближи Великој Британији и Француској и да се боре за господство у свету. У таквим условима у Европи су настала две војно-политичка савеза: Антанта и Савез централних сила. Антанту су чиниле: Француска, Русија и Велика Британија, док су у Савезу централних сила биле Немачка, Аустро-Угарска и Италија. Супарништва ова два савеза све више су се заоштравала, тако да је почетком 20. века дошло до великих великих међународних криза које умало нису довеле до рата. То су биле:

- Прва мароканска криза 1905-1906. година
- Анексиона криза 1908-1909. година
- Друга мароканска криза 1911. година
- Скадарска криза 1913. година

То нису били само дипломатски спорови, већ „Звецање оружјем“. У оваквим међународним околностима аустроугарска војска је јуна 1914. године у околини Сарајева одржавала велике војне маневре. На Видовдан, 28. јуна 1914. године млади Србин из Босне Гаврило Принцип извршио је атентат на Франца Фердинанда, аустроугарског престолонаследника. Иако српска влада није била одговорна за Сарајевски атентат, ратоборни кругови у Бечу одмах су повели кампању која је оптуживала званичну Србију за тај чин.

Аустро-угарска је 23. јула упутила Србији ултиматум сročен такко да га ниједна суверена држава није могла прихватити. Уследила је објава рата, 28. јула 1914. године.

После Цера и Колубаре, за Србију је нарочито био тежак крај 1915. године. Здружена Немачка и аустроугарска војска креће са севера почетком октобра, а бугарска војска средином октобра месеца упада у јужне делове Србије. Врховна команда и влада доносе одлуку о повлачењу српске војске јединим слободним путем, преко Албаније и Црне Горе.

Повлачење је отпочело 28. новембра 1915. године. Просечна висина завејаних планина преко којих се прелазило била је 1800 м, није било ниједне ваљане саобраћајнице. Резерве хране са којим се кренуло на пут биле су довољне за 9 дана... Рат је за Србију дошао у најтежи час. Она му се очевидно није надала. Још беху незацељене ране из балканских ратова. Војска десеткована, број официра знатно смањен, топови оштећени, муниција потрошена... Ма за какву озбиљнију акцију требало је одмора 5 до 10 година. А сада, место тога, рат са једном царевином десет пута већом и снажнијом која се преко 30 година наоружавала и спремала за рат.

Маршал Жозеф Жофр, једно време главнокомандујућа снага Антанте, овако је описао одступни марш:

„Повлачење наших савезника Срба, у околностима у којима је изведено, превазилази по страхотама све што је историја до сада забележила...”

О највећој епопеји српског народа вечерас говориће ученици Гимназије „Вук Караџић“ и ученици ОШ „Ј.Ј.Змај“ Стопања. Послушајмо их...

Љиљана Илић, проф. историје

Постоји идеја – постоји и реализација. Много више је тога него што се на први поглед да видети. Уложили смо пуно труда и драго ми је што сад са поносом можемо гледати на овај догађај, који је по мом мишљењу био и више него успешан. Од тренутка када смо се окупили осетио сам неку посебну енергију међу нама и вољу да час буде што бољи. Осећао сам да је то најмање што можемо урадити за наше претке који су дали животе за своју отаџбину и свој народ. Веома сам захваљан што сам добио улогу у

одавању почasti свима који су учествовали у Великом рату. На самом крају желим да захвалим професорки Весни Марић која је фантастично припремила хор, професору Милошу Бојовићу који је прикључио и ђаке из Стопање, професорки Љиљани Илић која је све то повезала у једну целину као и свим осталим професорима и публици који су пружили невероватну подршку.

Алекса Симић II-3

Слике из Дома културе:

Јавни час историје

Слике из школе:

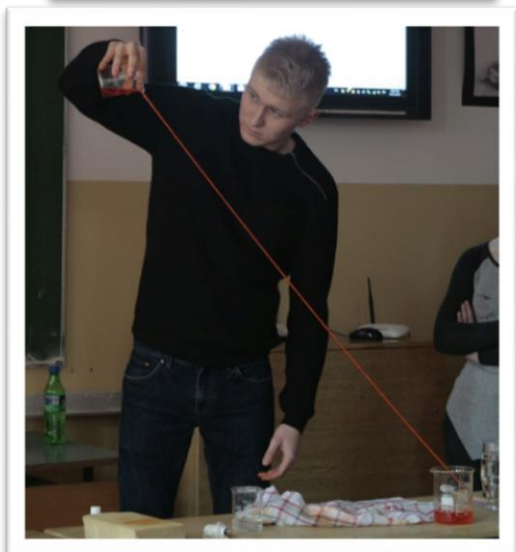
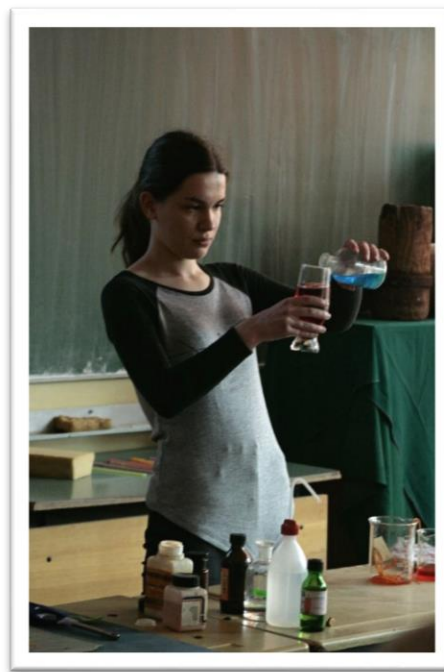
Јавни час историје

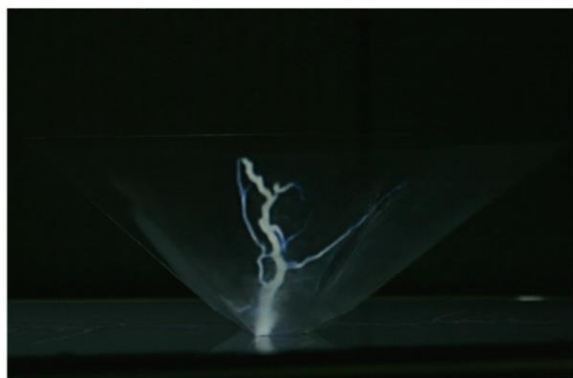
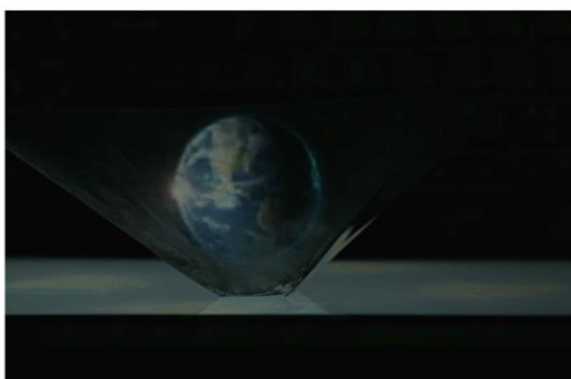
Дан природних наука

У просторијама наше школе одржан је први Дан природних наука под називом „Слатке муке науке“. Овом приликом преко педесет наших ученика је са својим професорима уприличило извођење великог броја демонстрационих огледа из хемије, биологије и физике. Публику је чинио велики број ученика осмог разреда из свих трстеничких Основних школа који су дошли са својим наставницима. Програм је поновљен и за ученике наше школе.

Програм је започео видеом чији је аутор Млађан Симић, ученик првог разреда.

Слике са догађаја:

Михаило Петровић - Алас

Обележили смо 150 година од рођења нашег изузетног математичара и физичара Михаила Петровића Аласа. Наши ученици, љубитељи математике и физике, у сарадњи са члановима драмске секције, приближили су нам живот и рад овог великана.

Ученици су нам говорили о његовим највећим изумима, као што су: аутомобилски мењач, хидроинтегратор, даљинар, мотор са клипом наизменичног дејства, уређај за лансирање и избацивање пројектила... Говорило се о његовом педагошком раду, доприносу археологији, љубави према Дунаву и пецању, доприносу криптографији...

Посетиоци овог догађаја су били веома задовољни јер су чули много нових и непознатих чињеница у вези Аласа.

Слике са обележавања 150 година од рођења М. П. Аласа

Бизнис план наших ученика

У корист проблему у коме се налази данашња омладина сведочи и све већа стопа незапослености. Млађе генерације у све већем броју бирају да боље услове потраже у иностранству, радије него у својој земљи. Као опозит, ту је и она друга група храбрих која се одлучно опире калупима и проналази излаз из ове, наизглед, безизлазне ситуације. У такву авантуру упустили су се и Марко Миловановић, Александра Петровић и Марија Анђелковић, ученици гимназије „Вук Караџић“. У склопу акције „Бизнис план“ коју је покренула организација за подршку младима у Србији, „Достигнућа младих“, наши ученици су се успешно такмичили, промовишући своју новоосмишљену фирму „Корима“, за производњу слатких кора. О чему је тачно реч у даљем тексту, кроз разговор, објасниће управо они.

За почетак, како сте сазнали за ово такмичење?

Па све је кренуло од наше професорке социологије. Прво смо били на такмичењу „Пословни изазов“ које је било у оквиру програма „Достигнућа младих“, а које се организовало крајем новембра. Након завршетка тог такмичења професорка нас је обавестила да постоји још једно такмичење које се одржава у априлу, а које укључује и друге школе са наше територије.

Шта је оно што вас је заинтересовало у вези тог такмичења због чега сте пожелели да учествујете?

Ми смо једноставно такви, волимо нове авантуре. Хтели смо да се ангажујемо и да нешто остваримо, а ово нам се учинило јако занимљивим, па смо пожелели да направимо неки наш пројекат. Желели смо нешто ново и интересантно.

Како је дошла идеја о производу са којим сте се представили? По чему је он другачији од осталих?

Хтели смо неки иновативни производ који до тада није постојао. Имали смо много идеја, али наша коначна идеја била је коре са укусом ваниле, чоколаде и рума. Увек треба пуно времена, док једеш неки кроасан или неко пециво, док се стигне до фила унутра, што није случај са нашим корама. Наше коре су такве да је укус интезиван и равномерно распоређен преко целих кора. Екстрати се убацују у сами процес производње кора, тако да је крајњи укус јединствен, осећа се равномерно свуда и на тржишту тренутно не постоје никакве коре са слатким укусима. Ми смо први који су се тога сетили, тако да смо по томе посебни и другачији од свих осталих.

Како сте се снашли у организацији? Да ли сте имали помоћ?

Па нас троје смо поделили послове, тако да нам није било тешко да се добро организујемо. На крају, кључ свега је само добра организација и договор. Помоћ смо наравно имали од наше две професорке које су нам биле и ментори, а то су Сузана Борота и Катарина Ивановић.

Да ли је било тренутака када сте пожелели да одустанете од такмичења, и ако да, зашто?

Да, било је зато што нисмо имали помоћ оних од којих смо је очекивали. Један члан нас је и напустио непосредно пре пријављивања идеје. Након тога, пуно смо размишљали шта бисмо чинили даље, али добро, када се све коцкице склопе добијете жељу да наставите и да не одустанете упркос свему. Ипак да није било наших спонзора вероватно бисмо и одустали, јер за ово такмичење су ипак потребна одређена средства. Зато бисмо волели да их поменемо и захвалимо им се, а они су пекара „Марта“ из Осаонице која нам је омогућила финансирање прве туре кора и која нам је увек излазила у сусрет. Затим „Етерика“ из Трстеника која је омогућила потребан материјал за израду кора, и фото Стефан који је финансирао наше налепнице за коре.

Каква је по вашем мишљењу била конкуренција? Да ли сте можда пронашли неки производ који бисте и сами купили?

Што се тиче конкуренције, било је пуно компанија. Било је пуно различитих идеја, сви су били добри на свој начин, међутим ми смо заиста били сигурни у себе. Добро смо се показали и жири нас је похвалио. Сви су били одушевљени нашим производом, пролазници и купци су стално прилазили нашем штанду. Сву количину продајног материјала смо и продали.

Да ли постоји неки тренутак такмичења који бисте волели да истакнете, нешто што вам се посебно допало?

Па цело дружење са осталим школама било је посебно. Склопили смо велики број нових познанстава. Људи су били јако комуникативни, нико није дошао надмено само да би освојио награду. Дакле, да, то склапање нових пријатељстава био је заиста диван део овог такмичења.

Да ли бисте се опет такмичли? Шта бисте променили да можете?

Да, наравно. Чак мислимо да бисмо са још већим такмичарским духом ушли у то. Сада знамо шта бисмо променили. Сигурно бисмо променили укусе, додали више врста укуса, као наравно и изглед. Потрудили бисмо се више око дизајна наших паковања.

Да ли планирате да урадите нешто са својим производом када матурирате, ван оквира такмичења?

Планирамо да у Београду отворимо малу радњу у којој ћемо продавати наше коре где ће људи моћи да пробају пите које су прављене од наших кора.

За крај, да ли бисте препоручили следећим генерацијама да се такмиче? Како бисте их посаветовали?

Препоручили бисмо им јер је то једно фантастично искуство, тај свет бизниса и предузетништва је заиста посебан. Није важно победити, већ је то дружење оно што је посебно. Посаветовали бисмо их да се потруде око идеје, да се потруде да буде оригинална, али од целог такмичења много је важније то дружење од било какве победе.

Агатоновић Ана

ДРАМСКА СЕКЦИЈА Гимназија “Вук Караџић” Трстеник

*“Уметност није оно што видиш, већ оно што учиниш да виде други.”-
Едгар Дегас*

Драмска секција постоји већ годинама уназад. Ученици који су чланови драмске секције извели су многе представе, монодраме и рецитације. Труд и рад су њене карактеристике, добра забава и лепо дружење су нешто загарантовано.

(Слика са представе “И ми Фему за трку имамо”)

Драмска секција узела је учешће на свим школским манифестацијама као што су, прослава Светог Саве, прослава дана школе, свечане академије, а поред тога узела је учешће и на прослави златне свадбе одржане 2019.године.

Ученици су у прилици да се окушају као драмски писци, редитељи, костимографи, глумци, рецитатори. Позитиван дух драмске секције гради се на креативности, размени знања и добром дружењу.

Осмеси на лицу и аплаузи су увек производ, а заслуге за то припадају следећим ученицима:

- Миловановић Марко, глумац,
- Грачнер Нина, глумица,
- Стевановић Магдалена, глумица,
- Андјелковић Марија, глумица,
- Божановић Андјелија, глумица,
- Бошковић Лука, глумац,
- Ивезић Војин, глумац,
- Батоћанин Ана, рецитатор,
- Петровић Александра, водитељ и рецитатор
- Вељовић Никола, водитељ и рецитатор

Наравно успех не би био коначан да није било професорке, која је била ту да нас усмери и изведе на прави пут, ове године драмску секцију водила је професорка Ранђеловић Јелена.

Пробе доживљавамо као дружење и одмор за душу, јер оног тенутка када проба почне, забораве се сви проблеми и бриге, све то остане испред, а ви једноставно уживате у том игралишту маште.

Свечана академија 2018.године обележена је у Дому културе у Трстенику, на којој су такође ученици драмске секције имали учешће. Изведена је представа “Сузе су ок”.

(Слике са Свечане академије, представа “Сузе су Ок”)

На приредби дана школе, који се традиционално обележава 8. новембра ученици су извели представу коју су извели касније и на Златној свадби и која ју још увек активно изводе, представу “И ми Фему за трку имамо”

(Дан школе, представа “И ми Фему за трку имамо”)

„Љубав је покретачка сила, да би смо нешто радили и створили морамо то и волети, љубав према уметности, глуми и песми је нешто што чини сваког од нас који смо у драмској секцији.“ – Члан драмске секције

„Добродошао је свако ко гаји иста осећања и ко жели да се упусти у то да постане потпуно друга личност када се попне на “даске које живот значе”“. – Члан драмске секције

Петровић Александра и Миловановић Марко

ПРОБУДИМО И ОЈАЧАЈМО НАШУ ПРАВОСЛАВНУ ВЕРУ У НАМА

-1- Светитељи имају температуру

Господ нам даје да приступамо моштима светитеља и уверимо се да њихове мошти нису хладне као што знамо да су хладна тела покојних људи. Можда и има светитељских моштију које су хладне, али знамо да је велики број моштију које имају константну телесну температуру и то око 36 степени Целзијуса. Навешћемо неколико примера:

а) Мошти преподобне Параскеве (Петке) налазе се у митрополитском храму у Јашију, у Румунији. Целивајући њене мошти лично осетио топлоту, али не само ја, већ и милиони других који су целивали њене св. мошти.

б) Мошти Светог Василија Острошког, такође су топле.

в) Мошти Светог Спиридона Тримитунтског, имају сталну температуру 36,6 степени Целзијуса. Мошти се налазе на Крфу, у Грчкој.

г) Мошти свете тројице мученика јеромонаха: Серафима, Авакума и Мардарија у Медној, у близини Мркоњић Града, у Републици Српској. Њихове мошти обретене (пронађене) пре око петнаест година. Свети су пострадали пре око 500 година. Приликом вађења моштију из земље, оне су биле хладне, а после само неколико минута оне су постале топле и до данас остале топле као наше тело што је топло.

-2- Светитељи нису укочени

Телесни остаци (мошти) Светитеља нису укочени. Њихови удови су покретљиви као и наши. То се може видети приликом пресвлачења моштију Светитеља. За оне који нису лично видели тако нешто, постоје видео записи пресвлачења моштију више Светитеља, а сада ћемо навести три: а) Мошти Светог Василија су пресвучене 1996. године Господње; б) Мошти светог Јакова Арсовића, пресвучене су у манастиру Тумане, прошле – 2018. године Господње; в) Мошти нашега светог краља српског Милутина пресвучене су 2017. године Господње (видео запис на You tube носи назив *Пресвлачење моштију Светог краља Милутина*). Његове часне мошти налазе се у Софији, у храму Свете Недеље.

-3- Светитељи точе свето миро

Многи Светитељи имају тај дар од Бога да из њихових моштију тече свето миришљаво уље на чудесан и, за научнике, необјашњив начин. Мироточиви су: Свети Симеон Мироточиви (манастир Студеница), Свети Великомученик Димитрије Мироточиви (црква Св. Димитрија у Солуну), Свети Никола(ј) Мирликијски чудотворац (катедра Светог Николе у Барију – Италија).

Осим кроз светитељске мошти, Господ точи свето миро и кроз Свете Иконе (Господње, Богородичине и светитељске). Чак се и догађало да се на Светим Иконама појави течење крви директно из Иконе. То се догодило и ове – 2019. године Господње, на Велику Суботу, 27. априла увече, када већ почиње слављење Васкрсења Господа Исуса Христа, у цркви Светих Апостола Петра и Павла, где је свештеник протојереј – ставрофор Раденко П. Тодоровић (Епархија зворничко – тузланска). Икона Господа Исуса Христа за трновим венцем почела је да лучи из себе капље крви Господње. Видео снимак на You tube носи назив *Крвоточење на икони Исуса Христа*.

-4- Светитељи устају

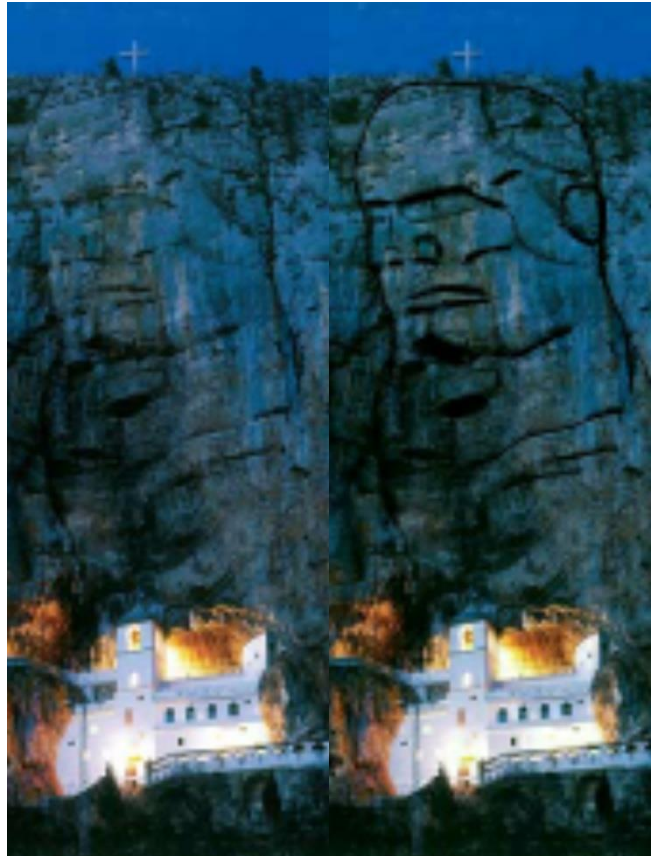
Много је примера и Светитеља који буквално устају из својих кивота (ковчега) и опет се враћају у исти. Многи људи у то не верују, иако постоје многи сведоци таквих чудеса. Наведимо пример светог Спиридона чије су мошти на острву Крфу. Њему расту коса и нокти, а одежде му мењају на сваких шест месеци зато што се хаба. Када се догоди да чувар моштију безуспешно покушава да отвори кивот са моштима, свештеници знају да Светитељ просто није у том тренутку у кивоту. То нас све подсећа на чудесне догађаје након Христовог Васкрсења: ***А њима се отворише очи и познаше га. И он (Христос) постаде невидљив за њих (Лк 24, 31). Дође Исус кад бијаху врата затворена, и стаде на средину и рече: Мир вам! (Јован 20, 26).*** Христос је након Васкрсења постајао невидљив и опет видљив за своје ученике; пролазио кроз затворена врата, а није дух, већ Богочовек који носи истинско материјално тело, исто нашем телу. Код Светитеља видимо иста или слична чудеса и то је испуњавање речи Христових: ***Заиста, заиста вак кажем: Ко верује у мене, дела која ја творим и он ће творити, и већа од ових ће творити; јер ја идем Оцу своме (Јован 14, 12).***

Слични су примери и из Острога и Високих Дечана. И Свети Василије и Свети Стефан Дечански прљају и хабају своју обућу и монаси им мењају обућу и свештене одежде са побожношћу и дивљењем. Ништа то није тајно. Напротив, пресвлачењу моштију Светитеља присуствује и верни народ, а не само свештеници и Владике.

-5- Светитељи бране монахе и свој манастир

Много пута су светитељи бранили директно манастир и манастирско братство или сестринство од најезде туђинаца и разних насилника. Цитирамо текст о нападу Немаца на манастир Острог гранатом:

„У фебруару 1942. године, за време бомбардовања манастира Острога, једна граната из брдског топа немачког удари у камени зид изнад Горњег манастира, разби врата на црквици Часног Крста, али, за чудо, том приликом не експлодира. Граната се од пада разбила на двоје, упаљач је пао на једну, а барутно пуњење на другу страну црквеног каменог пода. Стручним испитивањем доцније утврђено је да је граната била сасвим исправна и као таква требала је да експлодира. Очигледно је свима да Светитељ то није допустио, јер би тиме била нанета велика штета светој цркви и његовој испосници. Ова граната се и данас чува цела у Горњем манастиру.“ Текст Свети Василије Острошки преузет је са сајта манастира *Лешја:*

www.manastirulesju.org.rs. Граната и даље стоји заривена у стени, као сведочанство свима који долазе Светом Василију Острошком.

Погледајмо и очигледан људски лик изнад манастира Острога, на стенама: Лево је прави изглед стена, а десно видимо исту фотографију, али са наглашеним контурама и борама људског лица, који изазива код посматрача дивљење и страхопоштовање пред светињом.

СВЕТИТЕЉИМА ГОСПОД ДАЈЕ НЕПОБЕДИВУ МУДРОСТ

Свети Сава је једном приликом разговарао са човеком који није веровао да Бог постоји. Тражио је да му Свети Сава докаже да Бог постоји, па ће тек онда моћи да поверује у Бога. Светитељ га је запитао: *Да ли си ти мудар човек?* Неверник рече: *Јесам; мудар сам.* Сава му одговори: *Докажи ми да си мудар.* Након краћег ћутања неверник одговори: *Оче Саво, постоји Бог.* Светитељ закључи: *Е, чедо моје, за тако кратко време смо закључили и да Бог постоји и да си ти мудар.*

ПРАВОСЛАВНЕ ПОУКЕ УЧЕНИЦИМА

Пост

1- Чућете за 1001 дијету и можда пробати 101, али знајте да је православни пост савршенији од сваке дијете. Онај који пости све постове, а још је и умерен у количини хране, неће имати потребе ни за каквом дијетом, јер пост је проверен и утабан пут од стране Господа Исуса Христа и Свих Светитеља. Господ је постио 40 дана и 40 ноћи не једући баш ништа. Али, има и светитеља који нису и по 50 дана и ноћи ништа окусили. Научно је доказано да здрав човек, може 40 дана да проведе без исхране и без нарушавања здравља. Воду, наравно, мора да уноси. Нас нико не тера да постимо тако, али душекорисно је пробати такозвано *тримирје* – на почетку Васкршњег поста, не јести ништа цео понедељак, цео уторак, и тек у среду кренути са исхраном, након Причешћа Светим Тајнама.

2- Пост је умножење молитве и укидање греха.

3- Пост је некористан ако сам себи одређујеш како ћеш да постиш и намерно не питаш свештеника / свог духовника за благослов и савет.

4- Пост је покајање и припрема за Свету Тајну Исповести.

5- Света Тајна Исповести је саставни део сваког поста: Божићног, Васкршњег, Петро – Павловског (Апостолског) и Великогоспојинског.

6- Пост је припрема за велики празник који те чека на крају поста.

7- Што се боље припремимо постом за предстојећи празник, осетићемо већу радост када празник наступи, а особито Васкрс.

8- На Велики Петак Србин и Српкиња посте и једу рибу. Србин и Српкиња треба да знају да се на Велики Петак не једе ни хлеб, а камоли риба. Тог дана стојимо пред Распетим Господом и како да нам буде до јела?! Ни вода се не пије!!!

Кумовање

- 1- Кумство на Светој Тајни Крштења није исто што и кумство на венчању. На венчању то и није право кумство, већ сведочење.
- 2- Ако имаш старо кумство, поштуј га. Ко зна колико је старо. Онај ко ти је био кум на Крштењу, тај те је духовно родио и поштуј га више него оца и мајку. Немој да се правиш паметан и да срушиш светињу духовног родитељства.
- 3- Сестро Српкињо, када се будеш удавала, немој да мењаш старе обичаје црквено – српске, тако што ћеш да тражиш да ти нека другарица / друг буде „твој“ сведок на венчању. Нема „твој“ кум и „мој“ кум. То су наши сведоци на венчању: 1. Кум који је крстио младожењу, и 2. Стари сват – младожењин ујак. За ближе информације и детаље, ту је, наравно, надлежни свештеник.
- 4- То, да млада бира своју најбољу другарицу за сведока на венчању, није српски, већ западњачки обичај који није добар, иако је присутан и код нас.
- 5- Ако си кум некоме на Светој Тајни Крштења, знај да си одговоран за духовно узрастање и црквени живот твог кумчета. Дужан си да се молиш за своје кумче сваког дана, више него што се молиш за себе.
- 6- Ако си нечије кумче, дужно си, кумче, да се молиш за свог духовног родитеља – кума више него за себе и свог оца и мајку, јер духовно родитељство је изнад телесног.
- 7- Ако си добио од Бога порода или си усвојио дете, слушај овај предлог: позови кумове и дај им част да они надену твом детету име, јер твоје дете је, уствари, њихово духовно дете. Пре тога се помоли да и твоја супруга буде расположена за тако нешто, јер мајке често хоће саме да дају детету име како оне хоће, јер кажу: Јааа сам га носила 9 месеци и ја ћу да му дам име! Можда ти помогне ово: Жено, нећу ја да дам детету име, али нећеш ни ти, него свети кумови наши. Њима тиме да укажемо част.
- 8- Нормална и разумна мајка ће да воли своје дете без обзира које име су му кумови наденули.

ПРЕЦИ

- 1 - Ко ће да зна имена наших предака ако не ми?! Због тога, заинтересуј сам себе за животе својих предака. Бар ближих – до чукундеде.
- 2- Срби у Црној Гори много више пажње обраћају на историју својих предака, па често и мала деца знају да наброје имена предака све 10 колена уназад.
- 3- Нацртај породично стабло и испиши имена предака и постави на видно место у свом дому како би и ти и твоји укућани лакше запамтили њихова имена.
- 4- Ако се ми не молимо за наше упокојене, па ко ће? Имена својих упокојених испиши на папиру и однеси у Цркву да свештеник спомиње на Проскомидији, на почетку Свете Литургије. То ће бити велика радост за њихове душе, које потребују нашу молитву. Једино молитва може да помогне упокојенима.
- 5- Како се молимо за упокојене? *Са Светима упокој, Христe, душу (душе) слуге (слугу) свога (својих), тамо где нема болести, ни жалости, ни уздисања, него где је живот бесконачни. Амин.* Или овако: *Помени, Господе слугу свога _____ у Царству своме, и опрости му сваки грех вољни и невољни. Амин.*
- 6- Посећујмо наше старе дедове и бабе док су живи и указујмо им поштовање, јер смо ми *кост од костију њихових*. Касније, кад се они упокоје, остаје нам да им одлазимо на гробље.
- 7- Имена са прецима можемо да имамо увек спремна у више примерака код себе, и да их оставимо у више храмова ради спомињања.
- 8- Задушнице су особити дани за молитвено спомињање свих упокојених православних хришћана. Тод дана носимо у Цркву кувану пшеницу (кољиво, односно *панају*) и *вино*. Пшеница је симбол Васкрсења, јер из зрна, баченог у земљу, избија клица – нов живот који доноси многи род и радост.

МОЛИТВА

- 1- Најлакша молитва је *Господе Исусе Христe, помилуј ме грешног* (такозвана *Исусова молитва*). Њу треба да изговарамо безброј пута у току дана. Предлог: наглас када смо сами, и у себи када смо у друштву.
- 1а- Да бисмо се њоме бавили, треба да попричамо са нашим свештеником / духовником о томе, јер је у духовном животу неопходан искусан духовни руководитељ.

-1б- Многи Светитељи су задобили дар непрестане молитве. Молили су се чак и у сну. То ће бити јасно једино онима који се буду њоме молили.

-1в- Молитва је разговор са Богом, а нама је највише потребан разговор са Богом. Бог не одговара на наш говор / молитву увек онако како ми хоћемо, већ како Он благоизволи.

-2- Често се дешава да људи дођу у Цркву и затраже / замоле свештеника да он спомиње њих и њихове ближње у молитвама, а не долазе на богослужења. Мисле да је довољно то што су донели имена код свештеника у цркву или код монаха у манастир. Потребно је то, али је неопходно и да крену да посте, да се редовно и свакодневно моле, да иду на Свету Тајну Исповести и да се причешћују Светим Тајнама Христовим. Краће речено: да крену да живе Литургијским животом.

-3- Видите колико ми Срби волимо да палимо свеће за здравље и упокојење наших ближњих. Међутим, ако се наша побожност и молитва сведу на паљење свећа и то ван богослужења, онда чему наше крштење? Да пале свеће у Православној цркви могу и неправославни. Али да се причесте Телом и Крвљу Господа Исуса Христа могу само *православни хришћани*.

-4- Паљење свеће без молитве је бескорисно. У паљењу свеће молитва је на првом месту.

-5- За **живе** можемо овако говоримо при паљењу: *Помени, Господе, слуге своје: Александра, Марију, Николу... у Царству своме, молитвама Пресвете Богородице и свих Светих Твојих. Амин.*

-6- За **упокојене** можемо да кажемо: *Упокој, Господе, душе слугу својих: Петра, Милице... у Царству Твоме и опрости им сваки грех, молитвама Пресвете Богородице и свих Светих Твојих. Амин.*

-7- Док је богослужење у току, не смемо да палимо свеће, већ треба да пазимо на речи молитве. Сачекаћемо крај богослужења да упалимо свеће, или ћемо доћи пре богослужења да то учинимо

-8- Треба да се молимо за спасење свих људи. Треба да се молимо више за друге него за себе. И Господ наш Исус Христос није постао човек и дошао у овај свет ради себе, него ради свих људи свих времена и свих раса.

-9- Када се молимо за друге, слободно можемо да говоримо: *ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ МЕ*, и при томе да мислимо на ту особу или особе за које се молимо. Тако нам саветује Свети Порфирије Кавсокаливит (+1991.). Он каже да сви треба да се међусобно осећамо као један човек. Сви смо делови Тела Христовог. Свако од нас је по један уд Тела Христовог (Цркве), а Христос је Глава. Када је повређена рука, цело тело осећа жалост и бол. Када неке изјављујемо саучешће,

ми саучествујемо у његовој жалости. Када је неко добије сина или ћерку или доживи неку другу радост, сви треба да буду радосни заједно са њим. Тако, када се молимо **ГОСПОДЕ, ИСУСЕ ХРИСТЕ, ПОМИЛУЈ МЕ**, ми треба да мислимо на све, па и на себе.

-10- Треба да заволимо тајну молитву. *И када се молиш Богу, не буди као лицемери, који радо по синагогама и на расршћу улица стоје и моле се да их виде људи. Заиста вам кажем: Примили су плату своју. А ти када се молиш, уђи у клијет своју, и затворивши врата своја, помоли се Оцу своме који је у тајности; и Отац твој који види тајно, узвратиће теби јавно* (Матеј 6 гл, 5. и 6. стих).

-11- На Светој Литургији ми се навикавамо на Царство Небеско. Ово су речи Епископа брегалиничког Марка. Оне значе: У Царству Божјем ће бити слично као на Светој Литургији: сви заједно, једним срцем, једним устима, измирени са свима славимо Бога и причешћујемо се Њиме – Његовим Телом и Његовом Крвљу. Ако се не навикавамо Литургијом на Царство небеско, онда нећемо ни да уђемо у Њега. Па и да уђемо, то ће за нас да буде велико мучење. Исто као када бисте некога ко не воли да долази на богослужења на силу довели на свеноћно бденије (молитву) која траје правих 12 часова. Па то би било право мучење. А замислимо колико ће бити мучење за све који не буду били у Царству Небеском, већ у паклу, и то вечно!

-12- Православни не смеју да се моле заједно са неправославнима. Не може да се меша црвено вино са белим. Не могу да се моле заједно ни са православнима који су у расколу. Пример раскола је лажна црквена заједница рашчињеног Епископа Артемија.

Писмо Вуку

Драги Вуче,

Пишем ти ово скоро сто педесет година након твоје смрти. Лишће процветало и опало бесконачно пута, саградише се нове зграде, милиона мртвих, а ти и даље живиш. Победио си силе времена и заорава на кратко, што мало људи може рећи. Изгледа да ако не можеш покорити земљу, бити научник на границама људског знања или уметник нове уметности, најбољи начин да опстанеш јесте да промениш језик.

Као што видиш, ти ниси био крај српског језика. И даље се мењао, као све ствари. И као све ствари он ће или у будућности постати нешто што не можемо називати српским, или ће потпуно нестати. Твоја жеља и посао да се сачува тај језик, би данас био скоро немогућ. Не би ти могао да разумеш наше речи, а камоли ми твоје. Сељачки језик од тад за нас је као латински. Предиван језик који је корен свих нас, а веома мало људи хоће да га разуме.

Те старонародне речи нама немају сврхе више. Код нас сад више владају Енглези него Турци. Свако дете барем зна најпростије и најчешће речи и скраћенице, иако не зна шта тачно значе. Они су научили речи из своје околине никад не питајући шта значе, као твоји сељаци, и да ли је то из њихове околине. Ми сад имамо друге речи. Љубавници нису мушки пријатељи већ муж и жена, шегрти су постали радници у фабрици, Бога зовемо неком измишљотином.

А што ти ја причам о спором труљењу тог језика који си ти хтео да сачуваш? Зато што је теби било постављено једно питање када си правио „Српски рјечник“ које ми питамо и данас: „Да ли је народни језик најбољи за лепоту и значај тог језика?“. Ово, на први поглед, изгледа као лако питање. Из прагматичног поглед јесте, што се не би користио онај језик којим сви говоре? Али, са обзиром на стање језика данас, морамо питати да ли су лингвистичка лепота и користност тог језика две одвојене појаве. Поменуо сам латински пре и служи као добар пример. Највољенији међу интелектуалцима (до заглупљујућег нивоа) не зато што је он користан данас, него је он семе свих европских језика и садржи лепоту у изражавању који други језици немају.

Ово може да се пренесе и на књижевност. У задњих неколико деценија, писци користе жаргонски језик у оном постмодерном стилу, да им је важан само садржај, а не начин исповедања, које си ти подједнако ценио. Ми изгледа да нисмо могли да еволуирамо на тај степен књижевности и природна селекција нас је убила. Нисмо ни близу нивоа

описивања Енглеза или Француза. Исто тако, њихова би књижевност била истог квалитета да је писана њиховим народним језиком тада или данас? Да ли би Шејкспирове драме биле исте, да ли би могла са истом лепотом да се каже Поова „Once upon a midnight dreary, while I pondered weak and weary...?“ Исто као што не бисмо читали преводе наших дела, што бисмо читали Дикенса, Декарта, Гетеа, Џојса итд. на простијем језику?

Ја ти све ово исприча, и завршавам без одговора јер га и даље нема. У животу добићеш одговоре тек у старости, а за историју код распадајућих стубова и лукова. Од сваке велике личности његова дела ће се пропитивати кроз векове. Ти си рекао „Да“, на оно велико питање и ми сад испитујемо да ли је то било правилно. У твом времену ти си победио, али ми сад треба да видимо да ли ћемо да изгубимо. Ако можеш, пошаљи ми одговор назад јер би волео да наставимо дискусију.

*Од једног писца,
Немања Антић.*

Поштовани Вуче,

Пишем Вам ово писмо, делом јер се захваљујем, делом јер се питам. Победили сте, а да то нисте ни доживели. Година је већ 2018. Од детињства слушам о Вама и Вашим јуначким подвизима. Србији сте помогли у најпотребнијем часу. Док су је други сабљама бранили, ви сте водили још већу битку, битку речи и језика. Књижевност сте вратили онима којима и припада. "Тко те храни? Не копач ли и орач? Ко кога храни, оно му је и господар", каже Ваш претходник Венцловић. Хвала Вам што нисте заборавили да сте из малог Тршића!

Ипак се питам, како сте успели! Све је било против Вас: Карловци Вас нису прихватили, Црква и Држава су Вас критиковале. Здравље Вас је напуштало и породица нестајала. Све су Вам одузели, а Ви сте наставили. Можда Вам је било "нормално", свакодневница, навика. Вукови ипак нападају тек када плен почне да бежи. Али ни љубав не допушта одустајање.

Данас као да другачије није ни могло бити. Ваш рад је свуда. Постоји чак цела академија која је преузела Ваш посао. Догодила су се и велика открића. Имамо рачунаре, машине које могу чувати и штампати хиљаде речи у тренутку. Њима смо већ успели да сакупимо све српске речи. Како бисте их Ви употребили? Данас знању скоро да препреке нема. Сви могу учити, читати и писати, захваљујући Вама.

Рођени сте у време зло и мучно. У дане када се чињаше да је скоро угашен живот српскога народа. Стали сте на снагу у време јуначко као што из дубине ноћне рађа се сунце, нови дан за Србију. У име свих Срба Вам кажем "Хвала!"

*С поштовањем,
Лука Ратајац*

Microcosmos

Twinkling starlight
 Building with blinking light
 We're shining brightly
 In our own rooms, in our own stars
 One light is ambition
 Some light is rebellion
 People's lights
 All are precious
 This dark night (Don't be lonely)
 Like stars (We shine)
 Don't disappear
 'Cause you're a big existence
 Let us shine
 Perhaps the reason this night looks so
 beautiful
 Is not because of these stars or lights, but us
 You got me
 I dream while looking at you
 I got you
 Inside those pitch black nights
 The lights we saw in each another
 Were saying the same thing
 Starlight that shines brighter in the darkest
 night
 Starlight that shines brighter in the darkest
 night
 The deeper the night, the brighter the
 starlight
 One history in one person
 One star in one person
 7 billion different worlds
 Shining with 7 billion lights
 7 billion lives, the city's night view
 Is possibly another city's night
 Our own dreams, let us shine
 You shine brighter than anyone else
 One
 Perhaps the reason this night looks so
 beautiful
 Is not because of these stars or lights, but us

Микрокосмос

Блистава светлост Звезда
 Зграда са трепућим светлом
 Ми сијамо
 У свакој соби посебна Звезда
 Нека светлост је амбиција
 Нека светлости лутају
 Светла, људи
 драгоцен
 тамна ноћ (не буди усамљен/а)
 Као звезде (ми сијамо)
 Немој нестати
 То је зато што је велико постојање
 Пустите нас да сијамо
 Разлог зашто је утисак ове ноћи поново
 диван
 Те звезде, та светла, не, вероватно због нас
 Имаш ме
 сањам док гледам тебе
 Имам те
 у ноћима које су мрачне
 Свако друго светло које смо видели
 Говорили смо исту ствар
 Светлост Звезда светлија од најтамније
 ноћи
 Што је каснија ноћ то је јача светлост Звезда
 Једна историја у једној особи
 Сија са 7 милијарди светла 7 милијарди
 светова
 Ноћни поглед на 7 милијарди живих
 градова
 Можда ноћ у неком другом граду
 Наши појединачни снови,
 пустите нас да сијамо
 Ти сијаш сјајније од било кога
 један
 Колико је лепа ова ноћна слика присећам
 се поново
 Та тама није месечина, то смо ми

You got me
 I dream while looking at you
 I got you
 Inside those pitch black nights
 The lights we saw in each another
 Were saying the same thing
 Starlight that shines brighter in the darkest
 night
 Starlight that shines brighter in the darkest
 night
 The deeper the night, the brighter the
 starlight
 City lights, this city's star
 I remember the night sky I saw when I was
 young
 Where people are light
 Where people are stars
 In this place full of where
 People are lights, people are lights
 We shinin'
 You got me
 I breathe while looking at you
 I got you
 Inside those pitch black nights
 Shine, dream, smile
 Oh let us light up the night
 We shine in our own ways
 Shine, dream, smile
 Oh let us light up the night
 We shine just the way we are
 Tonight

Имаш ме
 сањам док гледам тебе
 Имам те
 у ноћима које су мрачне
 Свако друго светло које смо видели
 Говорили смо исту ствар
 Светлост Звезда светлија од најтамније
 ноћи
 Што је каснија ноћ то је јача светлост Звезда
 Градска светла ,звезде овог града
 Сећам се ноћног неба које сам видео у
 детињству
 Светла која с езову људи од стране Звезда
 звани људи
 Ово место које је пун о њих-ми сијамо
 Имаш ме-дишем док гледам тебе
 Имам те-у ноћима које су мрачне
 Сјај,сан,осмех
 Пустите нас да осветлимо ноћ
 Сијамо на свој начин
 Сјај,сан,осмех
 Пустите нас да осветлимо ноћ
 Све што треба је да сијамо
 ноћас

Le Jardin

Des milliers et des milliers
d'années
Ne sauraient suffire
Pour dire
La petite seconde d'éternité
Où tu m'as embrassé
Où je t'ai embrassée
Un matin dans la lumière de
l'hiver
Au parc Montsouris à Paris
À Paris
Sur la terre
La terre qui est un astre.

Jacques Prévert

Башта

Хиљаде и хиљаде година
Не би било довољно
Да се опише
Кратки секунд вечности
У коме си ме ти пољубила
У коме сам те ја пољубио
Једнога зимског
праскозорја
У Парку Монсури у Паризу
У Паризу
На Земљи
На Земљи која је звезда.

Жак Превер

Топ 10 најчитанијих књига

1. Библија
2. Мала црвена књижица - мисли и цитати – Mao Cedung
3. Harry Potter - J.K.Rowling
4. Господар Прстенова – J.R.R.Tolkien
5. Алхемичар – Paulo Coelho
6. Да Винчијев код – Dan Brown
7. Сумрак Сага – Stephenie Meyer
8. Прохујало са вихором – Margaret Mitchell
9. Мисли и обогати се – Napoleon Hill
10. Дневник – Anne Frank

ХИТОВИ 80-их

1. Sweet child of mine - Guns N' Roses
2. Careless Whisper - George Michael
3. Welcome to the jungle - Guns N' Roses
4. Billie Jean - Michael Jackson
5. Livin' on a prayer - Bon Jovi
6. Africa - Toto
7. La isla bonita - Madonna
8. When doves cry - Prince
9. Wake me up before you go-go - Wham!
10. Never gonna give you up - Rick Astley

ХИТОВИ 90-их

1. Wind of change - Scorpions
2. Smells Like Teen Spirit - Nirvana
3. I will always love you - Whitney Houston
4. Californication - Red Hot Chili Peppers
5. Can't touch this - MC Hammer
6. My heart will go on - Céline Dion
7. Oasis - Wonderwall
8. Good Riddance - Green Day
9. California Love - 2Pac ft. Dr.Dre
10. Informer - Snow

Хитови 2018.

Ова година је била јако успешна када је музика у питању. У мору нове музике бројни хитови су се издвојили по квалитету и популарности.

Најпопуларније песме су:

1. Thank U,Next - Ariana Grande
2. Girls like you - Maroon 5 ft. Cardi B
3. In my feelings - Drake
4. God Is A Women - Ariana Grande
5. Solo - Clean Bandit ft. Demi Lovato
6. I like it - Cardi B
7. Sicko Mode- Travis Scott ft. Drake
8. One Kiss - Calvin Harris ft. Dua Lipa
9. SAD! – xxxTentacion
10. Taki Taki - DJ Snake ft. Selenia Gomez, Ozuna, Cardi B

Најпопуларнији албуми су:

1. Sweetener – Ariana Grande
2. Invasion Of Privacy - Cardi B
3. ASTROWORLD –Travis Skott
4. Scorpion – Drake
5. Testing - ASAP Rocky
6. Reputation -Taylor Swift

Luciano Pavarotti

Виктор Степановић

Павароти је био италијански тенор и један од најпопуларнијих вокалних извођача на свету. Није певао само оперу, већ и друге врсте музике. Познат по својим телевизијским концертима, појављивањима у медијима, и као члан “Три тенора”.

(заједно са Пласидом Домингом и Хосе Карерасом – шпанским тенорима), Павароти је постао изузетно популаран после извођења арије Несун Дорма из Пучинијеве опере Турандот, на церемонији отварања светског првенства у фудбалу 1990. године у Италији.

Рођен је 12. октобра 1935. године, на периферији Модене, на северу Италије.

Провео је седам година учећи певање.

Године 1955, Павароти доживљава први певачки успех, као члан мушког хора Росини (Corale Rossini), из Модене, заједно са својим оцем.

Паваротијева каријера је кренула када је добио улогу Родолфа у Пучинијевој опери Боеми (La Boheme), у малој оперској кући у масти Ређо Емилија (Reggio Emilia).

Први интернационални наступ имао је 1961. године у Београду.

Добио је титулу “Краљ отказивања” због честих отказа наступа због чега је био непопуларан у неким оперским кућама.

Године 1998. уручена му је веома посебна Grammy Legend награда.

Последњи велики наступ било је извођење арије “Nessun Dorma” на отварању зимске олимпијаде у Торину, 2006. године.

У јулу 2006. дијагностификован му је карцином панкреаса, од чега је и преминуо 6. септембра 2007. године.

Остаће упамћен као један од највећих тенора и као велики хуманиста.

Организовао је различите концерте за Децу рата и за жртве ратова у Босни, Гватемали, Ираку и на Косову.

Уједињене нације прогласиле су га 1998. године Послаником мира.

У каријери је сарађивао са многим поп и рок звездама, као што су Елтон Џон, Селин Дион, Боно Вокс и многи други, због чега су га многи критиковали да је више забављач него извођач.

Био је страствени љубитељ јахања и основао је јахачки центар близу Модене. Као звезда није био превише захтеван према организаторима. Главни захтев био му је да не буде било какве буке и да се близу њега, док изводи, не осећају никакви јаки мириси.

BTS

BTS, нова „сила“ која је преузела светску поп сцену, али шта је то? Или боље питати ко је BTS?

Bangtan Sonyeondan , 방탄소년단, Bangtan Boys , Bulletproof Boys, Bulletproof Boys Scouts или Beyond The Scene. Сва ова имена представљају седам момака који мењају свет. Тих седморица величанствених, почевши од вође, су: Kim Namjoon-RM, Kim SeokJin-Jin, Min Yoongi-Suga, Jung Hoseok-Jhope, Park Jimin-Jimin, Kim Taehyung-V, Jeon Jungkook-Jungkook. Седам различитих делова спојених у савршену хармонију. Почевши од мале компаније зване BigHit која је узела на ризик да створи BTS до тога да они стварни постану BIGHIT. Ни један почетак није лак, па тако није ни њихов. Први оригинални BTS је имао 6 чланова од којих је само RM остао. RM-у као најстаријем члану BTS-а је следило да буде вођа, али колико год та позиција звучала сјајно није била мед и млеко. Namjoon је био јако интелигентан дечко који је имао одличне оцене у школи, док је његова страст била музика-оно у чему га родитељи нису подржавали. Његова мајка му је чак и поломила компјутер само да би се он оставио музике и вратио учењу. Но, то га није спречило. Његов плес није био савршен као плес осталих чланова групе те су неки „фанови“ правили петицију да га избаце. Називали су га ружним и безвредним. Ипак, он се није дао обесхрабрити већ је наставио да вежба и усавршава свој наступ. Jin такође није био најбољи плесач и то га је повређивало. Заправо је примљен због изгледа, а не талента који је био занемарен. Он је вежбао и вокал и плес, дању и ноћу, а остали су му били највећа подршка. Били су породица.

Suga је имао потешкоћа од малена. Проблеми у породици, сиромаштво и депресија. Он и RM су продавали своје песме за 5-9 долара са само 13 година. Двоумио се да ли да купи храну или карту за аутобус једним делом свог живота. Након уласка у бенд живот му се променио на боље.

J-Hope, који је сунце BTS-а, насмејан и увек ту да помогне је имао, као и сви, своју тамну страну. Многи су га мрзели због изгледа и то га је повређивало толико да је замало напустио групу, али породица се држи заједно, зар не? Остао је јер су га остали из групе подржавали као и прави фанови. Jimin је исто имао потешкоћа, како на почетку, тако и кроз године. Још пре самог дебија су га замало избацили, чак 8 пута, а касније је имао проблем са самопоуздањем. Због тога је ишао на стриктну дијету-10 дана без оброка и пуно сати вежбања. Jin га је једном и питао да једе са њима, али његов одговор био је само да мора ово да уради. Можда би та „дијета“ трајала дуже да се није онесвестио, што није необично за к-поп

идоле, али је ипак било опасно по његов живот. Уз подршку осталих чланова и фанова вратио се на нормалну исхрану и срећнији период.

Ту је и Taehyung. Као неко ко је дошао из породице фармера и који је пола свог живота провео са баком и деком, Taehyung-у је најтеже пало раздвајање од породице. Није му било лако, нарочито када је током турнеје 2017.године његова бака умрла, а он није могао да присуствује сахрани. На крају наступа није више могао да издржи и заплакао је што је забринуло све фанове јер нису знали шта се дешава. Остали чланови су га тешили и грлили, а он се извињавао због овога и захвалио својој баки на свему сто му је пружила. Две године касније је умро његов дека док је био изван Кореје. Болело га је, али је мало лакше прешао преко тога уз велику подршку фанова и осталих чланова.

И на крају, golden maknae, Jungkook. Са само 16 година је постао пуноправан члан БТС-а. И као стидљив дечак је морао да наступа пред много људи што га је плашило. На почетку је ишао на аудиције у нади да ће га примити због своје породице јер су имали проблема, а онда га је RM приметио и помогао му да уђе у бенд. На почетку није било најбоље, ново окружење и многа одрицања, да не би забрињавао остале, није показивао емоције пред њима. Тек касније су се сви они зближили и постали сложни како их сада видимо. Ни једном извођачу није као по лоју у почетку. Бенд се гурао у малом стану, позајмљивао новац, костиме за спотове и наступе, правили сами своје костиме од 14 долара, радили напорније да би приуштили себи храну, али их ништа од тога није спречило.

За 5 година су избацили чак 15 албума и 4 mixtape-а од репера. Скоро сваки албум има јапанску, а неки и кинеску верзију. Свака песма има своју тему, мелодију и јединствен текст, а опет свака песма, чак и на другим језицима, је повезана са предходном и оном која следи. Иако је пут био попречен камењем то их није зауставило да се са дна попну на врх и имају сарадњу са многим познатим брендовима. Телеком Кореја, LDF, Пума, Coca-Cola, UNICEF, LG, VCT cosmetic, Line, Hyundai, Mediheal, SKT, Dunkin, Kookmin, Smart чак и туризам Кореје, ови момци су постали представници свих ових брендова.

Као што рекох, свака песма има различите спотове, текстове, мелодије и кореографије, а опет свака је повезана. То није случајност. BTS је цео концепт осмислио још пре дебија што нам указују чињенице као што су мали детаљи у сваком споту, трејлеру и текстовима. Све ове ситнице ARMY-ји примете и праве теорије које ни мало нису лаке за схватити. Као на пример песма „Let go“ која је изашла на почетку 2018., а која се заправо опраштала са фановима јер је BTS имао план да се повуче из ових вода, али остали су због фанова. Ова чињеница је, откривена од стране BTS-а тек касније. Почетком јануара, тачније 16.01.2019.

BigHit је избацио веб стрип назван „Save me“. У њему се објашњава цела прича и цео концепт BTS-ових спотова. Фанови су полудели за стрипом који доказује хиљаде и циљаде теорија осмишљених од стране фанова, али такође показује и неке детаље које нико није приметио нити повезао. Стрип можете прочитати на Webtoon-y.

За ових 5 година нису седели скрштених руку. Освојили су 225 награда, а номиновани су за 260. Неке од тих награда су: MAMA (2017 и 2018), BVMA, Daesang, Korean tourism Appreciation award, Best male group чак и орден културне заслуге. Све награде можете видети на BTS Wikipedia страници.

Такође у пар емисија су се појавили као бенд по први пут још од Беатлес-а, што дефинитивно говори нешто, зар не?

Не само да раде са огромним бројем брендова већ су и направили кампању која је зарадила преко 1.6 милиона долара и кампању у Кини која се зове "Anpanman", која ће донети слободу и наду сиромашној деци.

Love Yourself ера као што јој и име каже, прича о љубави према самом себи која код неких полако нестаје. Цела ера је заснована на легенди о Смералдо цвету који се такође може видети тј. његови наговештаји у предходним спотова. Легенда говори о: Према причи, некада је живео један човек. Живео је у осамљеном замку у La Citta di Smeraldo. Нема много информација о том човеку осим да је он био дете љубавнице од војводе из Фиренце, која је умрла на порођају и оставила дечака сасвим самог. Будући да је дете рођено из преваре, он је био извор беде код жене и деце војводе, који су покушали убити једног дечака. Као резултат, војвода га је послао на далеко место. Било је много гласина о томе, али ниједна није откривена. Док је растао а и када је сазрео у одраслог човека он се сакривао у старом дворцу и носио маску јер је био веома ружан.

Вероватно због све мржње и љубоморе коју је осетио док је живео, није никоме отворио своје срце. Када би неко покушао да му приђе,

скривао би се у бесу и неповерењу. Он се затворио од света. И његово тело и његово срце. Његова једина радост је била да узгаја цвеће у својој башти. То га је чинило срећним и мирним. Али ствари су се лепо преокренуле. Обрт који је донео једину радост у његовом животу. Али и исто тако обрт који је заувек оставио рану на његовом срцу. Судбина се играла са њим.

Једног дана у близини његовог замка појавила се једна девојка. Била је у поцепаној одећи. Док је гледао, девојка је прескочила његову вртну ограду и украла му цвеће. Човек је био изузетно изнервиран тим поступком. Био је љут на њу зато што је украла његово драгоцену цвеће. Целу је ноћ провео чувајући цвеће. Али у кратком тренутку сна, девојка је покупила цвеће и побегла. Неколико ноћи је наставило да пролази тако, док се човек није претварао да спава и гледао како девојка иде. Био је знатижељан. Ко је она ? Зашто му краде цвеће сваке ноћи ? Не схватајући то, човек је чекао девојку и пратио је једну ноћ. Прерушио се и кренуо за њом. Након што ју је пратио до села, схватио је зашто је свако вече крала цвеће из његове баште. Сазнао је да девојка продаје цвеће јер је веома сиромашна и нема другог начина да сама себи обезбеди живот. Осећао се јако лоше због те ситуације. Желео да помогне девојци. Хтео је да је научи сваком начину узгоја цвећа које је знао. Хтео је да је научи како да узгоји дивно цвеће. Полако се заљубио у њу.

Почео је да узгаја много предивног цвећа и побринуо се да буду најбољег квалитета. Хтео је да се појави пред њом. Да јој каже своја осећања. Али, знао је да не може то да уради. Бојала би се њега. Мора се крити. Зато што је ружан. Не би волела његов ружни изглед. Тако да никада није имао храбрости да јој се представи. На крају, једино што је могао учинити било је да се узгаја и брине о цвећу да би она и даље долазила у његов врт. С временом, одлучио је да ће узгојити најскупљи цвет (Смералдо) само за њу. То је био једини начин да јој открије своју искреност. Закључао се у дворац. После многих покушаја, успео је да направи цвет. Цвет је био веома леп.

То је било нешто што никада није постојало на свету. Након тога, попунио је свој врт тим прелепим цветом и чекао до ноћи да се девојка врати. Чекао је и чекао да се девојка врати у башту да украде цвет. Али девојка се није вратила. Није је било нигде. Без обзира колико је чекао, девојка се није враћала у врт. То га је узнемирило. Одлучио је да поново оде до њеног села. Нажалост, тада је сазнао да је девојка умрла. Бојао се. Плашио се да ће га напустити на крају. Тако је одлучио да носи маску и оде да је види. Да је имао храбрости, да ли би показао своје лице и изразио своју искреност? Наравно, жена би можда била уплашена и побегла, чак и постала љута. Али имати храброст је лакше рећи него учинити. Тако је цветни језик Смералда настао: „non potevo dire la verita“ или „истина која се не може рећи“. Прича нас учи много више од туге и сломљеног срца. Учи нас колико је тешко приказати правог себе.

Фандом ових невероватних момака се зове ARMY-Adorable Representative Mc for Youth, како су их назвали 2014. Иако су почели са око 10 000 фанова сада их има +20 милиона и још их долазе. Као и њихови идоли, ARMY чине чуда широм света. На BTS-овом концерту понели су конзервирану храну за бескућнике. За Намјоонов родјендан усвојили су коалу. За Таехуунгов усвојили су тигра. Пре пар месеци један ARMY је купио још један део месеца посвећен BTS-у. А један од ARMY-а је усвојио дечака из сиротишта и назвао га Јимин.

Сваки спот и свака песма нас уче о нечему важном, као и они сами. Најважнија порука је свакако: не одустати. Иако су прошли кроз најгоре нису одустали И сада су на врху. Сваки ARMY ће рећи следеће: "Хвала BTS што си ми показао светло на крају тунела И што си ми омогућио да упознам толико људи попут мене"- што је и истина.

Анастасија Андрејић II-2

Бисери професора и ученика

1. Проф. географије: "Какав је наш ваздушни притисак у Трстенику? Како опада? Јесмо ли у депресији? Јесмо, децо, у психичкој."
2. Проф. физике: "Ја мислим да ћу поред вас да завршим на инфузији у мају."
Ученик: "Не брините, професорка. Ми ћемо да дођемо да вас посетимо."
Проф. физике: "И онда да задужимо некога да нас све слика, онако окупљене поред сталка за инфузију."
Ученик: "И тада сасвим случајно да ишчупамо пар каблова..."
3. (професорка објашњава нешто, ђаци климају главом)
Проф. физике: "Иако ви мислите да сте разумели, могу да се кладим да ће макар двоје-троје вас ово да погрешити на тесту."
Ученик 1: "Договорено професорка, кладимо се. Ако смо ми били у праву онда ви нама дођете већу оцену."
Проф. физике: "А ако нисте, онда оцену мање?"
Ученик 1: "Не, не, ипак ћемо нешто друго."
Ученик 2: "Знам! У по сарму."
4. Проф. латинског: "Отворите прозор. Њу да избадим или ја да скочим."
ученик устаје и отвара прозор

5. Проф. математике: "Математичари не иду ни у рај, ни у пакао. Они иду у бесконачност."
6. (ученик ради задатак на табли)
 Проф. математике: "Покриј то да не покисне."
 Ученик(збуњено): "Молим?"
 Проф. математике: "Покриј ту заграду да не покисне."
 Ученик: "Извините, ја вас не разумем."
 (проф. прилази и бесно почиње да лупа по табли)
 Проф. математике: "Рекох ти да покријеш разломачком цртом ове бројеве, све ће да покисну."
7. Проф. физике: "Е Цветковићу, Цветковићу. Ја више не знам где да те ставим. Позади причаш, не може ни у ћошак, до прозора причаш, код зида причаш...Стварно не знам."
 Ученик: "А на плафон?"
8. Проф. социологије:"По којим нормама се води Гимназија?"
 Ученик:"Душанов законик."
9. Проф.енглеског: "Како се зове кад ти и ја нешто делимо?"
 Ученик: "Комунизам."
10. (ученици раде мапу ума из психологије, долази Лука после часа): Е, Андреа, јел имаш план мозга из хемије?"

Редакција листа:

- * Љиљана Недељковић, наставник српског језика и књижевности
- * Анастасија Андрејић II-2
- * Немања Антић II-2
- * Богдана Јовановић I-3
- * Сара Радовац I-4
- * Гордана Антић, наставник рачунарства и информатике